

[Morten Lange.]

samme måde, som jeg havde prøvet at skildre den i min tale i eftermiddags, og jeg skal ikke kritisere statsministeren for, at hans præsentation kommer til at svare til det bilde, der er så reelt. Det bøjer sig til alle sider og skildrer derigennem hans mindretalsregerings kår.

Der er meget, jeg kunne polemisere imod, men statsministeren henvendte sig specielt til mig med nogle konstruktive formuleringer, specielt om virksomhedsdemokrati, og det ville være både forkert og uhøfligt samt trættende, hvis jeg på dette tidspunkt af aftenen gav mig til at indlede en større polemik om hele den økonomiske politik.

Der er dog en enkelt ting i statsministerens tale, jeg skal knytte en bemærkning til, nemlig det han sagde om vores forhold til De europæiske Fællesskaber, hvor han fandt, at situationen var så nem, nu hvor Englands folkeafstemning havde fundet sted. Nu var det kun et spørgsmål om, hvordan vi skulle fremme vore synspunkter. Jeg tror, statsministeren dér er kommet til et meget interessant felt, som måske er mere konfliktfyldt, end han selv tror, hvis statsministeren da vel at mærke står fast på de synspunkter, der klart var de ledende, da Danmark tiltrådte De europæiske Fællesskaber. Jeg er sikker på, at det, der er på dagsordenen i De europæiske Fællesskaber nu, er en fremadskridende integrationstendens, som er stik modsat de poster, som statsministeren udmærket ved var grundlæggende for Danmarks tiltræden. Det er svært at spå om udviklingen i det vakkelvorne samarbejde, De europæiske Fællesskaber er, men jeg synes, mange tendenser peger i retning af en fremadskridende integration, hvor jeg er helt sikker på at statsministeren vil fremme danske synspunkter ved at være imod noget sådant. Jeg mener, at klarere og klarere tegner sig et nordisk alternativ, som netop er et alternativ til en integrationspolitik i EF, og det svarer til de danske synspunkter, statsministeren formodentlig skildrede. Jeg kunne forestille mig, at de kommende tider med EF-politik kan blive nok så brydsomme.

Dernæst til de dagsordener, der er foreslået. Nu har vi jo efterhånden 3 varianter. Jeg skal tage den af hr. Wilhjelms fremsatte dagsorden først. Jeg synes, den indeholder

en meget præcis og rigtig karakteristik af den konflikt, som har været diskussionens emne. Den indeholder ikke nogen operativ paragraf. Den er en venlig hilsen, og vi kan fra mit partis side tilslutte os denne venlige hilsen. Den er tiltrængt og velment.

Når vi så vender os til det af hr. Kjeld Olesen stillede dagsordensforslag, så må man indrømme, at hilsenen er ikke nær så venlig. Indgangsordene må vi fra mit partis side vende os imod. Vi har ikke spor lyst til at tage afstand fra en konflikt, hvor vi mener at den konfliktramte lønarbejderpart har en god sag. Det kan ikke være dette folketings opgave at tage afstand fra folk, der arbejder for ligeløn.

Når vi ser på resten af dagsordenen, hvor man opfordrer regeringen til at fortsætte bestræbelserne for at få løst konflikten, ja, så må vi indrømme, at sådan et initiativ fra regeringen eller andre, der kan klare en mægling, er sandelig ønskelig og på sin plads, og det er ikke spor svært at adressere mæglingen. Allerede én gang i dag har jeg måttet opfordre nogen til at læse Berlingske Tidende — det er lige ved at blive til propaganda for avisen — men denne gang går det til hr. Kjeld Olesen og til statsministeren. Man skal blot læse Berlingske Tidendes arbejdsgiverreferat i dag: „Ikke en polet til de strejkende buschauffører.“ Det kan næsten ikke siges grovere. Statsministeren burde gå til arbejdsgivere, der er så provokerende i en konflikt, som generer en stor del af befolkningen i Danmark, nemlig dem, der bor i hovedstadsområdet. Adressen for, hvor man skal henvende sig for at finde løsninger, er klar, og jeg går ud fra, at det er det, hr. Kjeld Olesen har tænkt på, dengang han skrev sin tekst ned om, at folketinget opfordrer regeringen til at fortsætte bestræbelserne på at få konflikten stoppet så hurtigt som muligt. Adressen hvor dette arbejde skal gøres, er nem. Jeg ved, at statsministeren har tilkaldt alt, hvad han kunne, af LO-repræsentanter. Jeg har fornemmelsen af, at der er kommet mange konstruktive forslag frem under de forhandlinger, men konstruktionen hjælper ikke meget, når man får at vide, at den anden part ikke har en polet med en lille havfrue tilovers. Det er beske ord i juni.

Fremskridtspartiet har stillet et ændringsforslag om, at dette skal alt sammen